

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Per quas personas nobis acqui. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ An sit actio personalis, vel realis. Ad de Bar. l. frater a fratre. ff. de condi. indeb. & in l. summa cum ratione. in §. fin. ff. de pecu.

ver. ut dñs nō teneat nisi in duobus hic cōtentis. vel dic q etia in his duobus nō principaliter: sed secundario dñs tenet vel act. neg. gest. vel act. condi. ex mutuo. vt hic in gl. quā incipit. [his enim duobus.] q̄ ponit de vtracq̄ actione. ¶ Sed tertio op. quod ratio

habilitio nō faciat dñm teneri, si mutui non fuit accepti nomine domini, vt patet q̄a quidam mutui non habuit respectum ad dñm: sed neg. gest. quia non meo nomine gestum ratum habere nō possum l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de neg. gest. gl. & doc. super hoc laborat tu dic clarius quod nō possum habere ratum nondū meo nomine gestū, quantū ad vtilitatem meā: vt per hoc consequatur actionem neg. gest. quasi negotio facto meo per rationem: vt in contrario: sed ad mei praiudiciū bene possum: vt teneat vel praiudicem in re mea. vt l. si fundus. §. j. ff. de pig. & no. hic per Cy. qui ponit vnā distinctionē longam circa intellectum gl. magnæ quæ est in l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de neg. gest. quæ tractat an dominus teneatur ex contractu pro cuiusquam plenius prosequere. vt l. si per Bar. quidam verō timore huius contrarij dixerunt non dari directam act. neg. gest. postquā contractus non erat suo nomine gestus. sed dari vtilem in subsidio. arg. in l. mater. s. de rei vend. hęc est vna trussa. Alij dixerūt (quos etiam glo. reprobatur) quod licet mutui non contraxerit nomine domini: pie tamen qui mutuum recepit bene contraxit cum domino. & hoc similiter est trussa: quia non sufficit q̄ in mente hęc gereret, postquā non expressit cū mutuantē. Solue ergo vt dixi. & est res clara: & per hoc patet intellectus glo. mag. si.

LEX VIII.

¶ Mandator. Pater tenetur in solidū ex contractu filij quando mandauit vel iussit fieri eum, vel fideiussit pro eo. h. d. Alias non tenetur nisi de peculio, vel de in rem verio: nisi filij prae posuisset negotiationi quæstuarie: quia tunc etiam in solidum exercitoria, vel in solidum. vt s. tit. j. per totum.

LEX IX.

¶ Ex alio. Filius familias ex licito contractu in solidum obligatur: & etiam conuenitur viuentē patre, & durate paterna potestate: sed ea soluta nō tenetur: nisi quatenus facere potest nisi sit hæres patris in solidum: vel pro magna parte: quia tūc tenetur in solidum. h. d. & sic loquitur de materia l. ij. s. eo. & l. ij. ff. eo. tit. cū concordat l. si iussit fam. ff. de act. & ob. & qualiter sit executio sententiæ si durat paterna potestas contra ipsum filium: dic vt no. per Bart. in l. si filio. ff. sol. ma. l. si finit. §. si de vestigialibus. de dā. infec. & q̄ no. in l. si dubites. de fidei. & in l. si si condemnatus. ff. de noxa.

¶ Nemo dat quod non habet nisi det de voluntate habentis. Seruus non habens liberam administrationem si alienat, & tradit, committit furtum, & sic res efficitur furtiua: nec potest usucapi.

LEX X.

¶ Liberam. Seruus habens liberam peculij administrationem, potest res peculiares alienare: & dominium transferre: alias secus quia nec transfert dominium, nec vsucapiendi conditionē in scientem eius conditionē. h. d. tria ergo operatur confessio liberæ quia facit dñm teneri q̄ iussu in solidū: & quod possit transferre dñm alienando, si illud erat penes dñm q̄ peculium cōcesserat. si non erat penes dñm, vt transferat vsucapiendi conditio si autē non habebat vllū istorum, sequit q̄ non tenet dñs quod iussu in solidū sed de peculio vt sentit glo. nec trāsfert dñm, nec vsucapiendi conditionē quod intellige sanē. In rebus nō traditis ad vendendū. & ita est intelligendū q̄ istæ equē erant traditæ in peculium, ad conseruandū ppter foetus futuros: secus si ad vendendum. vt merces. q̄ illas potest alienare sine cōcessione liberæ facit. l. cū tabernā. cū ibi no. ff. de pig. Sed an potest obligare res peculiares, q̄ nō habet liberam: videt q̄ sic. quatenus potest obligare personā dñi vsq̄ ad vires peculij, nā si potest obligare personā, fortius res contra riu dic per l. dñm. ff. quod iussu. cū ibi no. nā obligare, est alienare. vt in l. si. de reb. alie. non alie. ¶ In tex. ibi: [neq̄ dñm.] Not. re gulā q̄ nemo dat quod nō habet q̄ locū habet nisi det de voluntate habentis: vt patet in prin. l. si conuenierit. ff. de pig. act. vbi credit

tor vendendo re pignoratā sure creditoris trāsfert dñm: & cū q̄m nō habet: q̄a facit ex ptate sibi data ab habente, vel à lege. ¶ In tex. ibi. [scientibus.] Certē idē si ignoratibus: quia seruus nō habet liberā administrationē, si alienat, & tradit, committit furtum: vt patet hic in fi. & sic res efficitur res furtiua. Respondeo cū sit actio in vitio reali, non potest vsucapi nisi purgato vitio furtiui: illud de vsuca. §. furtiua: quod etiam voluit hæc glo. magna.

LEX XI.

¶ Vm ancilla. Ex contractu facto cum seruo vel ancilla impubere nō tenetur dñs simpliciter de peculio: sed eatenus, quatenus peculium est locupletatum. h. d. secundū intellectum gl. & doc. regulariter autē actio de peculio dat cōtra dñm vsq̄ ad vires peculij: etiā si ex tali cōtractu peculium non fuerit in aliquo locupletatum. q̄a in peculium nihil est versum ex illo cōtractu. & glo. ponit hic aliquos casus in quibus nō datur similiter nisi quatenus est locupletatum: quos casus no. & sing. ratio huius legis est quia si seruus, vel ancilla impubes esset sui iuris, nō obligaretur ex suo cōtractu sine tutore nisi quatenus esset effectus locupletior. vt l. ij. in prin. ff. commodati. eodem modo dñs ex personae eius non obligatur de peculio: nisi quatenus est peculium locupletatum. Sed quid si peculium non est locupletatum, tamen vtilitatem cōtractu versa est in vtilitatem domini, non peculiatem? Respondeo tenetur actione de in rem verso, quatenus est verum.

¶ Actio de peculio, an sit realis, vel personalis, & an natia, vel datia: & si non supponat obligationem, ex qua oritur, vel non, & quæ sit illa obligatio, civilis, vel naturalis.

LEX XII.

¶ Ominum. Actio de peculio datur de dñm eo quod dñm debetur à seruo. h. d. do. ¶ Cy. hic tractat materiā actionis de peculio an sit actio personalis, vel realis. & an sit natia, vel datia & licet an præsupponat obligationē, ex qua oriat vel non. & quæ sit illa obligatio: an civilis, vel naturalis de quibus alijs & profundius, vide per Bar. in l. frater a fratre. ff. de cōdi. inde. nā in illis quibus habet naturā realiū, propter quæ quidā dixerūt eam esse realem sed falsum est imō est personalis. vt ff. de pec. l. summa cum ratione. §. si. & insti. de ac. §. in personā. Itē aliq̄ dicebant eam de titiā esse, non natia. q̄a nō præsupponit aliquā obligationē pcedere cū cōtractus nō fuerit celebratus p patre, vel dñm cōtra quē dat. Alij dicunt quod præsupponit obligationē civilem quia lex potuit civiliter obligare eos nō autē subest obligatio naturalis q̄ orit ex consensu quia non adest eorū cōsentus, vel de iur. gentium. vt l. cū amplius. §. is natura debet. de reg. iur. & ita actio non dat ex dispositione iuristigētiū sed nec etiā ex dispositione iuris ciuilibus: sed ptori. Ex quo nō producit ciuilibus obligatio sed prætoria quæ in largo modo dicitur ciuilibus. vt ff. de iusti. & in l. nam & ipsum illa prosequere vt per Bar. in d. l. frater a fratre.

¶ Pro literis creditæ an debeat pecunia credi, vel numerari, licet dicat sibi creditæ fuisse commissum.

LEX XIII.

¶ Ominos. Literæ commendatitæ non impediunt vt ille cui dirigitur debeat pecunia mutuari cōmendato ideo cōmendatū scribens litteras, ex tali mutuo non obligatur: sed patitur damnum p cunctæ mutuata mutans. ¶ & istud not. pro literis creditæ quod non debeat pecunia credi vel numerari sibi, licet dicat sibi creditæ fuisse commissum. de quibus literis vide per Bart. in l. Lucius. ff. de fideiussoribus.

Per quas personas nobis acqui. Rubrica.

¶ Per procuratorem an domino possit acquiri dominium per alium ciuilem? Si procurator emit, & uenditor constituit se nomine procuratoris possideret in traditione sit domino quæ sit possessio? Possessio & eius causa possunt nobis acquiri per liberam personam nostro iure sita iustitiam, & nil aliud, & quotuplex sit causa. Quid de domino? Quæ subiectio faciat nobis acquiri per aliquam personam, an sit dominia, vel pater & an sufficiat reuerentialis, vel iurisdictionalis? Casus in quibus per liberam personam potest nobis acquiri actio utilis, licet actio tractus vel stipulationis concipiatur in suam personam. Quod etiam omne illud quod per quāsi traditionem acquiratur, possit per liberam personam nobis acquiri.

Explic.

L. Excepta:

Per quas perso. &c. 229

Ex pacto legis commissoriae apposto per procuratorem, an transferatur dominium in dominum. et acquiras etiam actionem personalem ad traditionem rei, quae est accessio rei ad illud. ff. de iur. i. 9. §. 10.

Quid in pacto de retrouendendo?

hypothecaria actio, an acquiratur alteri per liberam personam?

LEX I.

Excepta. Per procuratorem acquiri possunt duo tam possessio quam etiam dominium sed actio personalis, vel obligatio non potest acquiri sine cessione. h. d. secundum legem. gl. n. acquiri actio, & obligatio ipsi procuratori: quia possit tunc cedere domino, quoniam contrahit procuratorio nomine. non autem acquiratur immediate ipsi domino. ut in l. possessio quoque. §. & si possessio. ff. de acqui. poss. in subsidium tamen etiam cessione non facta datur utilis domino. in l. in fin. ff. de insti. §. j. de act. & oblig. l. j. Quoniam non solum personalis actio, & obligatio per procuratorem non acquiruntur domino immediate, sed nec etiam realis abstracta a domino. ut hypothecaria. ut in l. solutum. §. per liberam. ff. de pig. act. nisi si in consequentiam personalis obligationis. quoniam esset casus speculatus, in quo talis personalis & principalis acquireretur domino per procuratorem. puta ex mutuo. ut in l. proxima. ubi est casus. obligatio vero, & possessio recta via per procuratorem, & ex traditione eidem facta acquiruntur domino. nec momento residet penes procuratorem. ita debet intelligi. l. per procuratorem. j. de acqui. poss. Per autem cuius operis fuit secutus Cy. in antiqua lect. & etiam Bar. hoc sequitur. dicit hoc verum in domino quoniam acquirunt per actum naturae. ut per veram traditionem. si autem per actum civilem, puta per pactum per factam traditionem, vel interdum solum pacto. puta. l. commissoriae, vel adiectionis in diem. ex quibus retro acquiruntur dominium sine alia traditione, potius ex dispositione iuris civilis quam iurigenitum, vel naturalis. tunc nec dominium acquiruntur domino per procuratorem. & hunc dicit esse intellectum huius. l. in ver. [si igitur]. quia ibi procurator vendendo rem domino, & tradendo, & sic transferendo dominium, habita fide de pretio ex parte sibi data a domino appositum pactum. l. commissoriae quod nisi soluat pretium intra tamen tempus, res esset inempta. ex quo pacto si fuisset appositum per ipsum dominum, transferretur dominium ipso iure in dominum sine alia traditione. ut in l. commissoriae. j. de pact. inter emp. & vendi. sed quia fuit appositum per procuratorem, vult iste text. secundum intellectum Pe. quod ex tali pacto non transferatur dominium. quare opinio fundatur in l. ea quae civiliter. ff. de acqui. re. do. ubi habet quod per actum naturalem (ut est vera traditio) facilius per alium alteri acquiruntur quam per actum civilem. Sed dominus Cy. in addi. post Guil. de cu. ista opinio reprobatur. & tenet opinio gl. quod etiam per istum actum civilem transferatur dominium: licet non acquiratur actio personalis, vel obligatio. & hoc vult iste text. ibi. [quoniam domino obligatio acquisita est.] & sic dicunt Petr. loqui contra text. qui non loquitur de domino, sed de obligatione. Idem tenet Bal. post Nico. de mat. p. quibus facit l. si eum venderet. ff. de pig. actio. ubi videtur casus pro eis. quod ex pacto facto per creditorem vendentem iure creditoris rem, ut restituitur domino pro totodem pretio, acquiruntur domino dominium: quia creditor in hoc tenetur procurator dominus, seu debitoris circa quae vide Bar. in l. q. mihi donatum. in si. ff. de dona. j. Sed quid si procurator emit, & venditor constituit se nomine procuratoris possidere. utrum ex ista facta traditione sit domino quaesita possessio Guil. in l. ab emp. p. one. ff. de pact. videtur dicere quod non. Bar. contrarium in l. si quis pro emptore. ff. de vfuca. in vij. q. principali. ubi omnino videtur idem consilium Dy. in consi. quod incipit quidam confessus. de quibus vide in addi. Spe. ti. de confessis. §. nunc restat. ante si. in addi. quae incipit dubitatur. Et primo praemittit vnum ad eundem videtur ibi. [si igitur]. Secundum determinat casum de quo quare dicitur. videtur ibi. [seruus]. Tertio ponit casum novum: cum in principio fuerit locutus de procuratore libero. postea loquitur de seruo. In text. ibi. [excepta possessionis causa]. j. q. d. possessio & eius causa bene possunt nobis acquiri per liberam personam nostro iuri non subiectam. & nil aliud obligatio vel actio. est autem causa duplex scilicet causa causans, & causa causata. possessio autem est causa causans dominium. quod glo. dupliciter ostendit. primo in rebus quae in nullius bonis sunt. nam per occupationem eorum, & sic per acquisitionem possessionis acquirimus dominium. l. j. in princip. ff. de acqui. poss. ubi dicitur quod dominium a possessione ne coepit. iuxta illud quicquid calcaverit pes tuus, tuum erit.

Secundo ostendit in rebus quae sunt in alienis bonis. nam estimatio & possessionis continuatio per tempus congruum acquirunt dominium. & sic dominium est causa causata. Item contra potest esse quod dominium est causa causans possessionem. nam si dominium rei est apud me, possessio vero est apud te, dominium causat mihi rei vocationem: per quam possum a te aduocare possessionem. & haec est intentio glo. tam ergo possessio quam etiam dominium possunt nobis acquiri per liberam personam nostro iuri non subiectam. licet quidam dixerint contrarium de domino. & quod sola possessio. quod glo. reprobatur. & bene per l. per procuratorem. j. de acqui. poss. ubi est expressum. j. In text. ibi. [alterius iuri non est subdita.] sed quae subiectio est illa quae facit ut possit acquiri: certum est quod dominium, vel paterna sufficit. Sed an sufficiat subiectio iurisdictionalis, vel reuerentialis. puta subditi, vel liberti vide per Bar. in l. si ita stipulatus. §. Chryso. gonus. de ver. obli. ff. In text. ibi. [nihil acquiri posse.] id est nulla obligatio, vel actio. ut patet ibi circa si. Fallit in quibusdam casibus non in istis. de inuti. stipu. §. Item ei. in quibus per liberam personam potest nobis acquiri actio utilis. dum tamen verba contractus vel stipulationis concipiuntur in suam personam. puta promittis mihi procuratorio nomine talis. ut non in l. huiusmodi. in prin. ff. de lega. j. Si vero in personam domini conciperentur verba obligatoria. puta promittis tali: tunc stipulatio esset ipso iure nulla. & sic nec sibi nec domino aliqua obligatio acquireretur. sed in praecedenti casu acquiruntur sibi directa. & in quibusdam casibus ibi non acquiruntur vero utilis domino. extra illos non nisi per procuratorem cedatur. l. possessio. §. & si possessio. ff. de acqui. poss. & haec habentur per glo. in l. j. in prin. ff. de stipu. seruo. j. Nico. de Mat. hoc intelligit. quod omne illud quod per traditionem vel quasi traditionem acquirunt, possit per liberam personam nobis acquiri: siue sit possessio. siue dominium, vel utile. siue quasi dominium, vel quasi possessio. ut sunt iura incorporalia in quibus est dare quasi possessionem. ut in servitutibus, & iurisdictionibus. sed in actionibus personarum libus, quae actiones sunt iura incorporalia. non est dare possessionem, vel quasi. ut non glo. in l. regulariter. ff. de peti. h. re. nisi concipiantur aliquid annuum, vel mensuum. ut in c. querelam. de elec. j. Nunc contra intellectum secundae glo. mag. super verbo. [red integrata.] oppo. fortiter extra glo. & doc. quia si ponatur casus hic in ver. [si igitur.] in pacto. l. commissoriae opposito per procuratorem. prout ponit glo. & dicimus ex illo pacto transferri dominium in dominum. tamen sibi non acquirunt actionem personalem prout dicit glo. & doc. sequentes eam. licet Petrus in primo contradicat. videtur quod ex quo acquiruntur dominium, quod est principale. acquiratur etiam actio personalis ad retraditionem rei: quae est accessoria ad illud. ut j. l. proxima. quae incipit cum per liberam. & in aliquibus libris est. l. si. ubi eodem modo quoniam per procuratorem acquiruntur personalis, in consequentiam etiam per eundem acquiruntur hypothecaria. ut quod iuris est de principali, sit de accessorio: ut ibi dicam. Breuiter dic quod ista est. l. antiqua. illa vero noua Iustiniani. & hodie per illam. l. tenendo quod acquiratur dominium ex solo pacto: acquiruntur etiam personalis obligatio ex pacto. scilicet praescriptis verbis. vel ex stipulatione, si interuenit. secundum quod non. Bar. in l. certi condictionis. §. si nummos. ff. si cer. pe. j. Sed adhuc oppo. fortius. quod etiam secundum. l. antiquas non solum dominium, sed etiam personalis actio ex pacto acquiratur domino ex tali pacto per procuratorem: non solum si sit pactum. l. commissoriae: quod est quando agitur ut res sit inempta. & sic est resolutiuum contractus. sed etiam si sit pactum de retrouendendo. quia non est resolutiuum, nec translatiuum dominij de sua natura. ut l. ij. & ibi no. j. de pact. inter empto. & ven. text. est singularis in l. si eum venderet. ff. de pig. actio. verum illa. l. facit me dubitare contra istam. nec video vllam responsionem. nisi dicamus quod illa loquitur in creditore vendente pignus iure creditoris: qui apponendo tale pactum in fauorem debitoris, ut ei restituitur res quandoque obtulerit pretium, acquirunt debitori dominium utile: ut sic possit vindicare oblato pretio. & datur etiam actio personalis in factum, id est praescripti. ver. hic loquitur in simplici procuratore. ratio diuersitatis. quia creditor vendit ex iure quod habet in re. ideo potentior est ad acquirendum debitori quam procurator simplex: quod nullum ius habet. licet creditor dicatur procurator debitoris in re sua. Sed adhuc contra. nam ex pacto alterius factio super re mea bene acquiruntur mihi etiam iuris alterius actio utilis. ut s. ad exhi. l. pe. sed ita erit hic. Sol. verum est quoniam super re mea: quae durat mea. Idem quoniam super re sua: quae durat sua. ut

- in l. publicā. in prin. ff. depo. sed qñ non durat sua, secus. nisi in ca-
su speciali. l. certi cōdictio. §. si nummos. ff. si cer. per. & l. quoties.
* j. de don. quæ sub modo. & facit j. de pac. * conuentis tam super
dote. l. pater. * sed qñ super re mea, quæ nō durat mea, secus. nisi
in casu speciali qñ creditor vendit rē meā iure creditoris. vt d. l.
si cū venderet. Adhuc quartō op. q ex isto pacto. l. cōmissoria
nō acquirat domino dñum per l. ea quæ ciuilitur. de acqui. rerū
do. Solu. pactū non est iuris ciuilis: quia fuit introductū à iuregē
tū seu naturalit: non à iure ciuili. vt in l. j. in prin. ff. de pac. tamē à
iure ciuili assumpsit hanc virtutem. vt qñ est pactū. l. commissio-
ria. sit habile ad transferendū dñum sine traditione propter na-
turā. facit. quia traditionibus & vsucapionibus rerū dñia transfe-
runt: vt l. traditionibus. §. de pac. contrariū loquit de his modis q
sunt à iure ciuili inuēti. vt stipulatio sit acquisitio, vt non possit
alteri stipulari, vt illi acquirat: sed bene pōt recipere rem per tra-
ditionē: vt alteri acquirat possessionē, vel dñum. † Vltimō op. q
ex isto pacto nō acquirat dñum domino per l. solutū. §. per libe-
ram. ff. de pig. actio. vbi per liberā personā non acquiritur alteri
actio hypothecaria quæ est realis. ergo nec rei ven. contrariū fo-
ret si acquireretur dominū. Solu. hypothecaria est realis. tamen
accessoria ad personā: vnde si non acquirit mihi personālē, quia
fortē prius fuit mihi acquisita per meipsum, non pōt acquirere
mihi hypothecariā ex sola cōuentione. vt in l. cōtraria. sed dñum
est quod personale. vnde pōt ipsum mihi acquirere, etiā ex sola
cōuentione, quia est actus de sui natura talis qui sufficit ad trā-
sitionē dominij. & in contrariū acquirit etiā actionem realem. i.
rei ven. quidā enim intelligunt illū. §. quādo interueniret sola cō-
uentio de pignore, vel hypotheca. vt per illā non acquirat alteri.
si autē traditio interueniret, quæ est actus naturalis: dicunt non
habere locū illum. quia acquireretur hypothecaria. hoc non pla-
cet. quia hypotheca. non constituitur traditione, sed consensu so-
lo. vt in l. j. ff. de pig. actio. vnde posito quod interueniat traditio,
nō plus operat quā si non interuenisset. Ex his declarata est ista
Lobscura. & dubia videre meo. quam tamen doc. malē declarāt.
- 3 Qualiter ante istam legem ex numeratione pecunie tue facta meo nomine facta cō-
uentione de pignore: obligatio & actio directa ex numeratione acquiratur mihi,
& pignus vel hypotheca tibi
- 3 Pignora, an constituantur traditione, vel sola cōuentione
- 4 Quod iuris est de principali, debet esse de accessorio.
Si mutasti noīe meo, & fuisti stipulatus pecuniam, vel usuras, an sicut acquiratur mi-
hi cōdictio, ad restitutionē pecunie: ita & actio psonalis ad pēnā, vel usuras.
- 5 Quid si receperis fideiussores, an mihi contra eos acquiratur obligatio?
- 6 Si aliquis in terra sua constituat procuratorem ad litigandum in longinquis partibus,
& coram iudice terre sue promittat pro illo procuratore de iudicato soluendo, re-
leuādo ipsum à satisfactioe, an aduersarius poterit dicere illū insufficienter releuātū
- 7 Actio que est cedenda, quando habeatur pro cessat

LEX

I I.

- 1 **U**m per liberam. † Quando per liberam
personam alteri acquiri-
tur obligatio psonalis. vt in mutuo facto noīe alterius.
acquiratur etiā hypothecaria. licet ante hanc l. hoc non
esset. sed veniebat cedēda. quæ celsio hodie nō est fienda. & est
l. iustitiani. per quā Bar. in l. certi cōdictio. ff. si cer. pe. dicit cor-
rigi. §. quoniam. in ea. l. vbi dicitur qd si mutuasti pecuniā, postea
fuisti stipulatus nomine meo, quia ista stipulatio non valet, sed
est inutilis: & tamē si numerasti meo nomine, valet numeratio:
& ex ea mihi acquiratur actio. & est spāle in mutuo. propter eius
frequentia, & propter singularia præcepta pecunie. vt in l. singu-
laria. eo. titu. qd ex numeratione pecunie iux acquiris mihi di-
recta actio ac si ego numerassem. & tamē ex stipulatione per eū
dem facta super eadem pecunia mihi restituēda nulla obligatio
mihi acquiris. dixit ipse qd hodie valebunt per hanc l. quia sicut
pōt mihi acquirere hypothecariā, quæ est accessoria: ita & perso-
nalē ex stipulatione: quæ similiter est accessoria ad illā. quæ erit
ex numeratione. sed in contrariū facit l. si pecuniā militis. eo. tit.
per locū à spectali. quia si est spāle in milite, in contrariū videtur
ius cōmune. vt l. j. in fi. ff. ad muni. sed dic quod loquit de iure ve-
teri. sed hodie nō esset spāle in milite. secundū opi. Bar. No. † mi-
rabile. quia ante hanc l. si numerabas pecuniā tuam meo noīe, &
cōueniebas de pignore: obligatio & actio directa ex numeratio-
ne acquirerebat mihi: pignus vel hypothecaria acquirerebatur tibi.
quā debebas mihi cedere. & sic penes diuersas personas erat iste
actus: quod erat valde absurdū. cū tamen nō esset principalis &

accessoria apud vnū. & hoc erat satis rigorosum & inutile. † Id
no. dū dicit. [procurator data vel supposita sunt pro eo qd dicitur
§. l. prox. cōtra illos qui distinguebant an pignora cōstituerentur
traditione, vel sola cōuentione. nā hic erant tradita pcuratori. &
tñ dñō nō acquirerebat hypothecaria: quia traditio nō constituit
pignus, sed solus consensus. † No. etiā qd iuris est de principali
debet esse de accessorio. Quæritur doc. qd si mutuasti noīe meo
& fuisti stipulatus pēnā, vel vsuras, an sicut acquiris mihi cō-
dictio ad restitutionē pecunie: ita & actio psonalis ad pēnā
vel vsuras: vide qd sic. cū sit accessoria. cōtrariū tñ tenet
est odiosa. nō sic in hypothecaria. vnde nō debet extendi cōtra re-
gulā iuris antiqui. q per liberā personā & c. vt s. l. px. nisi in casu
in quo loquit. & sic erit necessaria celsio: & adhuc sequit mirā-
le, qd olim erat: quia principalis obligatio erit apud me: & accessio-
ria pēnæ vsurarū erit apud te. quā debes mihi cedere. qd est
tis extraneum. † Sed quid si receperis fideiussores, an mihi obliga-
tio cōtra eos acquiratur? Cy. tener hic q sic. quā nō est odiosa. & sic
est eadē rō quæ in hypothecaria. mihi vt contrariū. quia in alio vi-
deo dñam quā si cedis personālē mihi cōtra Titium. vt celsio etiā in
hypothecaria cōtra eundē. vt j. de acti. & obli. l. si à creditore. & sic
nō vt celsio cōtra fideiussores. & requirit noua celsio. vt cōstituitur
ex l. g. filij. in prin. & l. veditor. de hie. vel acti. ven. & expre-
no. in Spe. de celsio. acti. §. j. in addi. quæ incipit res. & credo qd
nō dicat verū p certo. & qd requirat noua celsio cōtra nouam
psonam. sicut ergo in hoc est differētia inter hypothecariam &
actionem competentem contra fideiussores: vt facilius transeat
hypothecaria quā illa. ita vt in casu huius l. & sic erit necessaria
celsio contra fideiussores. Tene menti. quia ista sunt fulcramenta
lia. † Vltimō Cy. inducit hanc l. ad nouā. q. si aliquis vltimus
tanus in terra sua constituit procuratores ad litigandum in ro. ca.
vel longinquis partibus, & coram iudice terre sue promittit de
iudicato sol. pro illo procuratore, releuādo ipsum à satisfactioe.
quod aduersarius modo possit dicere illum insufficienter releuātū,
quia iudex non potuit ei acquirere actionem: cū ipse nō sit
subditus eius, dicit Cy. secundū alios q imō est sufficienter releuā-
uatus, & quod sibi acquiratur actio. quia sicut procurator poterit
fieri coram eo, quia iudex erat procuratoris & constitutus in
7 & satisfactio. quæ est accessoria. quod tene mēti. & dicit Bar. q
ita practicitur in glo. & est ratio ibi. nec tamen ipso iure compo-
tit. aliās multa & infinita iura essent correctā. quæ dicunt omnia
debere cedi. quia ad euitandum circuitum haberetur pro cessat
hoc declara. vt no. in l. cū fundus. §. seruū tuum. ff. si cer. per.
nam in subsidium actio quæ est cedenda. habetur pro cessat
do non superest qui cedat. vt quia abest mortuus est sine herede.
de. vt in l. j. in fi. ff. de insti. cum. ll. seq. & l. j. §. de actio. & obli.
in casu. d. §. seruū tuum. in fi. glo. ibi. Tu dic melius quod ista
quitur quando per illum qui volebat acquirere hypothecā. non
fuerat acquisita personalis mihi. vt si ego numerasti nbi, & sic
fuit acquisita per me, & postea Titius conuenit tecum quod bo-
na tua sint mihi obligata: talis conuentio non valet. nec mihi ac-
quiratur hypotheca, vel hypothecaria. vt in l. solutum. §. per libe-
ram. actio. ff. de pigno. hoc verō Titius mutauit tibi nomine
meo. & sic acquisiuit mihi personalem, eodē modo hypothecā

- 2 Si unus dominorum tantum iussit stipulari, & seruus non iubenti fuit stipulatus
autem iubenti, cui tunc acquiratur: an nominato, an iubenti, an utrique, vel utroque
- 3 Nominatio quando præualeat iussui.

LEX

III.

1 **I**duo. † Iustus specialis præualeat nominationi sed
iusui generali præualeat nominatio. hoc de-
cit. Barto. secundum intellectum glos. præmittit quod
habetur in l. seruus communis. de stipula. seru. com.
ll. seq. ff. q seruus communis duorum simpliciter stipulando ar-
rit vtriq; pro portionibus dominicis. fallit si alteri tantum iussit
esset stipulari. quia tunc illi tantum acquirat. Item fallit si vtrius
tūm fuisset stipulatus nominatim. quia illi solum acquiratur.
si rē alterius fuisset stipulatus: licet ei restituere teneretur, ex co-
ius re stipulatio fuit interposita. nisi esset talis cui non possit
2 ri. quia tunc illi soli acquiratur. † Nunc occurrit talis dubitatio:
vnus dominorum tantū iussit stipulari: & seruus nō iubenti
stipulatus, nō autem iubenti. cui acquiratur: an nominato, an ius-
bēti, an vtriq; an neutri: & impator dicit olim fuisse altercatum

inter praeiudices. & eligit primam viam. q. acquiratur iubenti tantum: ne malitia serui noceat iubenti. ut tempus ab altero stipuletur illi, & non iubenti. & hoc vlt. q. l. quod enim. Ibi format vnam opi. de eo q. apud antiquos dicebatur iustitiam dñi esse absumilem nominationi. & sic antiqui dicebant quod nominatio est potentior quam sit iustitia. & sic videtur quod nominatio acquirat, non iubenti. sed rñ dñt quod aut venit dñtaxat iustitia. & acquiratur iubenti. aut interuenit dñtaxat nominatio vltus, & acquiratur nominatio. & sic fateor quod nominatio est potentior quam iustitia. qm nominatio potest acquirere ex re etiam alterius, dñi. non sic iubenti. vel si stipulatur ex re alterius non iubentis non acquiratur iubenti propter solū iustitiam. & sic plus valet nominatio ad acquirendū, quam valet iustitia. iste est vnus videre meo intellectus nō tactus per glo. vel doc. & sic cessant ambages tactae per doc. qui videntur dubitare. cū ista l. videatur sibi contradicere. q. in prima parte vult iustitiam praeferrī nominationi: & postea in fine dicit contrariū. quod plus valet nominatio quam iustitia: sed ponit casum ut dixi, & cessat contradicere. alius ille ver. [q. enim.] non veniet ad propositū. q. videt velle opponere cōtra determinationē suā. & nō sequere bona responsio. De declaratione glo. i. oppo. ad primā partē. l. vbi dicit q. iustitia praeualeat. de si. l. vbi q. praeualeat nominatio. glo. soluit tribus modis prima & vltima sunt bone. Et distingue. aut sunt de per se. & tunc maioris virtutis est nominatio quā iustitia: q. facit ut acquirat nominatio: etiā si stipulet ex re alterius. dico tamē quod quare actio. sed qd. consequit ex ea tenet ei restituere ad quem res pertinet. l. si ex re. §. sicut. ff. de stipu. ser. & l. i. §. ij. non sic operaretur ut acquirat iubenti ex re alterius. aut considerant simul: quia vnus iussit, & alter fuit nominatus. & tūc aut iussus fuit generalis: quia iussit ut stipularetur. & nō dixit sibi iubenti, vel alteri. & idē. ut nominatio praeualeat. ut in vltima solutiōe glo. quā fuit Azo. aut fuit iussus specialis. quia iussit ut prodesset ipsi iubenti. & ipse stipulatus est alteri. & tunc aut ex re iubentis. & acquirat iubenti. nec obstat qd. s. dixi. q. nominatio acquiratur ex re alterius. quia verum est. si non praecessit iussus illius. tunc enim duo vincula praeferruntur vni. ut l. re coniuncti. de lega. tertio. si verō ex re nominati, acquiratur nominatio. eadē ratione. quia duo cōcurant pro eo. sed pro iubente vnū tantū. aut ex re alterius, non alius cuius eorū. & puto q. acquiratur iubenti. & sic in hoc praeualeat iustitia. ut in prima parte huius l. per rationem quā glo. assignat.

Ad senatusconsultum macedonianum. Rubrica.

Ex mutuo facto filiofamilias oritur civilis, & naturalis obligatio, sed obstat exceptio pro macedo. An in arbitrio iudicis discernere an creditor habuerit iustam causam credendi filiofamilias vel non. ut esset exceptio macedo.

LEX

I.

Si filius fa. Hic ponitur vnus casus in quo cessat senatusconsultū macedo. & non datur exceptio contra creditorem. scilicet quando filius fa. qui mutuū recepit, asseruit se patrem familias. & creditor iusta ratione motus creditur libi. & sic duobus concurrentibus. Alij casus ponunt in l. proximi in l. si permittente. & l. macedoniani. alij in l. si qui sunt octo, vel nouē. puto autem in casu huius l. asserationē filij nō nocere patri. quia potuit fieri malitiosē. & sic filius cōuentus nō habebit exceptionē macedonia. sed pater sic, si cōuentatur de peculio. In tex. ibi. [exceptio ei denegabitur.] debes autē scire q. ex mutuo facto filio fa. oritur civilis & naturalis obligatio. ut in l. quia naturalis. ff. eo. quia l. non resistit contractui, sed effectui ipsius: dicens actionem ex mutuo non dari. quod est intelligendum: scilicet cum effectu. quia bene oritur actio: sed obstat exceptio. Si autem resisteret contractui, nulla nasceretur obligatio etiam naturalis. ut in l. cum lex. ff. de fideiuf. Item puto quod sit in arbitrio iudicis discernere an creditor habuerit iustā causam credendi, vel non. Cy. autem dicit quod iustā causam videtur habuisse, si ille iurauit se esse patremfam. vel si pater erat alibi, & filius asseruit illum esse mortuum: si tamen postea constaret quod creditor sciebat patrem viuere, & ipsum esse in potestate patris. & tunc asseratio filij etiam cum iuramento non prodest. sed creditori contrarium sciēti: quia seipsum decipit. nō autem a filio decipitur. cum scient non inferatur dolus, nec deceptio. s. de transactio. l. cum donationis.

LEX

II.

Enodorus. In ista l. ponuntur. v. casus, in quibus cessat senatusconsultum. pro intellectu primi dicti, qm publice se gerebat pro homine sui iuris, quāto tempore debet hoc fecisse, ad hoc ut habeatur pro tali vide omnino q. no. Bal. in l. ij. §. si aduersus rem iudi. & Bart. in l. Labeo. ff. de suppel. leg. qm aut asserit se esse sui iuris, nō requirit q. longo tempore se pro tali gesserit, sed sufficit assertio cū longo tempore. ut s. l. proximi. sed vbi non asseruit. longum tempus requiritur: ut hic. cum not. in dictis locis.

LEX

III.

Si filius fa. In alio contractu quam mutui non habet locum exceptio macedonia. h. d. Et pone casum ut habeat maius dubiū q. filius fa. emit quandā rē p centū: & dicta centum confessus est se habere ex causa mutui, & promissit per stipulationē restituere. & sic non attenditur hac causa propinqua actioni pariendae: sed originālis causa fuit contractus emptionis.

LEX

IIII.

Si permittente. Hic ponit casus qui in l. ij. §. eod. in quo cessat senatusconsultum macedonianum. scilicet quando est factum patre permittente. hoc dicit.

1. Filius si est in studio de voluntate patris, q. necesse habet pater perseuerare, & administrare sibi expensas necessarias. An pater teneatur filium mittere ad studium?
2. Sicut pater teneatur dotare filiam, & dare donationem filio propter nuptias, ita & dare filio aliquam artem ex qua viuere possit.
3. Licet pater saltem quando filius est in studio de voluntate sua, teneatur sibi emere libros: non tamen tenetur eos sibi donare, & sic quod post mortem patris erunt communes inter fratres. Quod tamen fratres debent esse contenti quod computetur pretium eorum in sortem suam: ne auferantur sibi, sicut nec militi debent auferri arma.

LEX

V.

Macedoniani. Hic ponitur alius casus, in quo cessat hac exceptio. scilicet cet qm sit mutuum filio in causam studij: in quā pater habet filio necesse subuenire. puta in studio. vel cā legationis. gl. miratur de isto tex. quia primū innuit q. quando mutuum sit filio causa studij, vel legationis, pater teneatur in solidum. dum dicit. [ad sumptus necessarios. &c.] & postea in ver. [sed ex contractu.] dicit eum teneri de peculio tantum. & rñ dñt q. quidam sunt sumptus necessarii. puta expensae, victus: & emptio librorum. sine quibus studere nō potest. & ita loquitur prin. legis. & ad istas pater tenetur in solidum. quidā sunt cā studij, nō tñ necessaria. ut coopertura librorū. & aliae sine quibus filius posset trāsire. pone fecit scribere lecturas non necessarias. pro tūclo quitur ver. [sed ex contractu.] Item vult gl. q. si filius est in studio de voluntate patris, necesse habeat pater perseuerare, & administrare sibi expensas necessarias. sed si non de voluntate patris, tunc secus. quia pater non tenetur filium mittere ad studium si nō vult. aliās dispūdo tenui contrarium: si filius est ad hoc aptus. & facultates patris suppetunt. & pater tenet provide re filijs. & sicut tenetur dotare filiā, & dare donationem filio propter nuptias, ita & dare filio aliquā artem. ex qua viuere possit ad quod allegatur. l. de bonis. §. non solum. ff. ad carb. & illum casum vidi de facto. vbi filius contra voluntatem patris venit ad studium, cupidus studere. & tamen reuocauit eū: & nihil voluit sibi administrare. dñt q. volebat q. ipsum iuuaret in suis agendis. sed male fecit, & male sibi successit. Dicit etiam Bal. quod

Ex mutuo facto filio fa. An mutui factū p. filio fa. noie patris. queratur patri vide per bar. in l. frater a fratre. in iij. co. ff. de condi. inde.

Dotare filiā. Add. l. si. C. de dotis promissio. et an teneatur dotare filiā diuitiē. vide p. Ang. i. d. l. si. iusta gl. iij. & an teneatur dotare filiā emancipatā. vide. in d. l. si. et an teneatur dotare filiā ingratā. v. de per Bal. & Io. de imo. in l. post mortē in vñ. col. ff. sol. ma. & an teneatur dotare filiā si est meretrix: vel similis cōditionis. vide p. Bal. in l. q. liberos in repositis antiquis. ff. de re. nupt. & an teneatur dotare filiā ēt nū prā vide glo. & ibi Bar. et Ang. de ac. et ob. Bald. in l. si. C. de sen. q. sine certa quantitate. pfe. Nic. de neap. in ru. fo. ma. glo. in c. hoc sanctū xxxij. q. ij. Abb. in c. accedē. de pcur. i. c. i. d. de sp. iou. et in c. i. de adul. Alex. de imo. consil. cxxxix. incip. Vito. themate in ij. vol. & an teneatur dotare filiā fouitā. vide p. bar. in l. si q. d. liberos. in §. vñ. ff. de lib. agn. Bal. in l. si pater. C. d. do promiss. Abb. i. c. cum haberet. & ibi c. r. ale. in pe. not. de eo q. cog. cōsan. vxoris lux.